

Κυθῆριοι,
Ἡ νῆσός σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβήτε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐκεῖ νέας καὶ συγχρόνους πολτείας. Μὴ σὰς παραπλανήσουν ἄλλαι σέψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηγεζοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγίας, ὡς διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δὴ ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἶναι».
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1974

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 19

Πρὸς ἐθνικὴν ἀναγέννησιν

Εἰς χρόνον ἀνύποπτον, καὶ πολὺ προτοῦ γεννηθῇ τὸ μόλις ἀποθιώσαν πτηνὸν τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὁ νῦν Ἐθνικός Ἡγέτης, μᾶς ἐτίμησε διὰ τῆς δημοσιευομένης παραπλεύρως φωτογραφίας του, ἐκ τοῦ τόπου ὅπου, αὐτοεξόριστος, καὶ ἐν ψυχικῇ καὶ πνευματικῇ περισυλλογῇ, ὠραματίζετο ἓνα καλύτερον διὰ τὴν Πατρίδα του μέλλον.

Καὶ τὰ ἔτη, ἐν Ἑλλάδι, διέρρευσαν ἐν ἐξάλωσύνῃ καὶ ὀπισθοδρομικότητι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1967 καὶ ἐντεῦθεν.

Οἱ κυβερνήσαντες, ἄνθρωποι μὲ παραπτώματα καὶ περιορισμένων πνευματικῶν ἱκανοτήτων, ἐπίστευσαν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο δυνατόν νὰ μεταβληθῇ εἰς τιμᾶριόν των καὶ νὰ ἀπομυζηθῇ παντελῶς τῶν ἱκμάδων τῆς ζωῆς τῆς.

Καὶ αἱ ἐφεδρεῖαι, αἱ πνευματικαί, αἱ πολιτικά, αἱ ἐπαγγελματικά, ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἐσφυρηλατήθησαν κατὰ τὰ τραγικά ἔτη τῆς Κατοχῆς, ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι προωρίζοντο νὰ διαδεχθῶν φυσιολογικῶς τοὺς ἀπερχομένους ἡγήτορας, διεσκορπίζοντο εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, κατατρεγμένοι ἐκ τῆς φιμώσεως τοῦ λόγου, τῆς ἐλευθέρως ἐκφράσεως καὶ τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς των ἐλευθερίας.

Ἐνεθύμιζεν ἡ περίοδος τῆς ἐπταετίας, ὀλίγον, Γερμανικὴν Κατοχὴν, μὲ ποιᾶς τίνας παραλλαγάς.

Ὅμως, ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος, διετήρει, εὐτυχῶς, ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀκμῇ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους. Τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστηρίζοντο αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ ἀγωνίαι ἐνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ.

Καὶ εἰς τὰς μεγάλας καὶ τραγικάς στιγμὰς τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν μία ὑπερφίαλος φιλοδοξία καὶ μία ἄκριτος ἀπόφασις, ἡ ὁποία περιέπλεξεν τὴν Πατρίδα εἰς μίαν ἀνευ προηγουμένου περιπέτειαν, αἱ Ἐνοπλιοὶ Δυνάμεις, ἐστράφησαν πρὸς τὴν ἐλπίδα τῆς Φυλῆς, καὶ ἔδωσαν τὴν λύσιν.

Ἡ «Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει» ἠκούσθη στεντορεῖα ἢ φωνὴ τῶν μυριάδων, οἱ ὁποῖοι ἔζων ἀνεπαναλήπτους στιγμὰς τὴν νύχτα τῆς 23ης πρὸς τὴν 24ην Ἰουλίου τοῦ 1974 εἰς τὸν ὥρον ὅπου ἀνεμένετο νὰ φθάσῃ ἐπιστρέφων ἐκ τῆς αὐτοεξορίας του, ὁ φυσικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους.

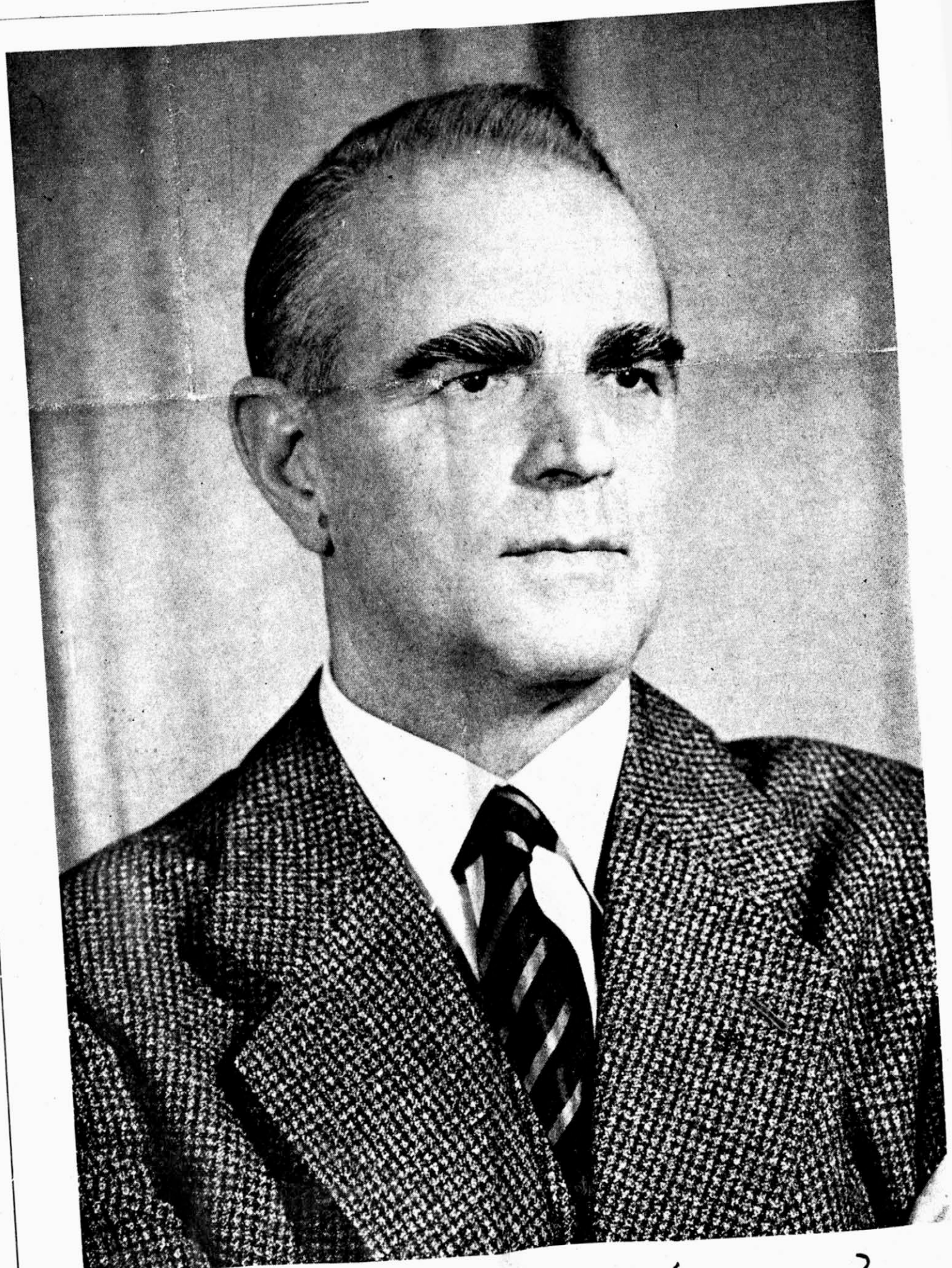
Ἀνακούφισις καὶ ἀγαλλίασις ἠκολούθησαν τὴν ἔντασιν ἢ ὁποία ἐκυριάρχει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἄλλὰ καὶ διεθνή ὥρον, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ Ἡγέτου.

Ἡ ἀτμόσφαιρα μετεβλήθη, καὶ τὴν ἐρεβώδη νύκτα διεδέχθη λαμπρὸν λυκαυγὲς προοιωνίζον ἡμέραν γέμουσαν φῶς καὶ σφύζουσαν ζωῆς.

Οἱ σκολιοὶ δρόμοι μέσω τῶν ὁποίων ὠδηγεῖτο τὸ ἔθνος κατ' ἀκροβατικὸν τρόπον, μετεβλήθησαν εἰς εὐρείας λεωφόρους, ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν.

Καὶ εἴμεθα βέθαιοι ὅτι δὲν θὰ διαψευσθῇ ὁ πολυπαθὴς λαὸς μας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2α Σελίδα)

Ὁν. Α. Τριτοῦ μετ' ἐπ' αὐτῆς
Χαγιάκης Παν. Κηρυκτῆς

6/6/66

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Γ. Χ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ. Πορτραίτο Χαϊλέ Σελασιέ

(Ο Συντάκτης του εις το προηγούμενον φύλλον άρθρου «Ένας Καλλιτέχνης μας» κ. Μιχ. Κ. Πετρόπουλος παρακάλεσε να γνωρίσουμε, ότι ως το διευκρίνισεν ο καλλιτέχνης, διά την άσκηση του επαγγέλματος του αρχιτέκτονος εις την Ταγκανίκα δεν άπαιτείτο άδεια της Άγγλικής Κυβερνήσεως κι' ότι διά το προκρίθην σχέδιον του μεγάρου της Γιουγκοσλαβικής Πρεσβείας δεν εγένετο διαγωνισμός).

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» εύρίσκεται εις την ευχάριστον θέσιν να άναγγείλῃ πρὸς τοὺς Κυθηρίους, ότι ἕνα μνημειώδες παγκυθηραικὸν συγγραφικὸν ἔργον εύρίσκεται ὑπὸ ἔκδοσιν.

«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» γραμμένη ἀπὸ τὸν αείμνηστο Παναγιώτη Κ. Τσιτσιλιά που ἀφιέρωσε πενήντα ὀλόκληρα χρόνια ζωῆς γι' αὐτὴν γίνεται πραγματικότης.

Χάρis στὸν Ἑκδοτικὸ Οἶκο «ΙΩΛΚΟΣ» ἡ Ἱστορία τοῦ Νησιοῦ μας, αὐτὴ ποὺ δὲν περιλαμβάνεται σὲ κανένα σχετικὸ κείμενο, ὀλοκληρωμένη, μὲ πληθώρα τεκμηριωμένων στοιχείων εἰσιμάζεται γιὰ νὰ γίνῃ κτῆμα τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων.

Πολὺ σύντομα θὰ ἀνακοινωθοῦν λεπτομέρειες σχετικὲς μὲ τὸ πῶς θὰ τὴν ἀποκτήσουν οἱ Κυθηριοί.

Πρὸς ἐθνικὴν ἀναγέννησιν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

Καὶ ἡ πορεία ἥτις θὰ ἀκολουθηθῇ ἀμέσως ἅμα τῇ λύσει τοῦ Ἑθνικοῦ Κυπριακοῦ Θέματος, θὰ εἶναι πορεία πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ, ἥτοι, ἡ διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου ἐκλογῇ τῶν ἀρίστων, οἱ ὅποιοι θὰ ἀναλάβουν νὰ ὀδηγήσουν τὸν τόπον μας εἰς εὐδοίον λιμένα εἰρήνης καὶ προόδου.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ δώσουν λύσιν εἰς ὅλα τὰ ἐκκρεμοῦντα προβλήματα ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον.

Καὶ ὁ Κων)νος Καραμανλῆς γνωρίζει, καλύτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι μία ἀναθάπτισις εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος, ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν ἀσφαλεστέραν ὁδὸν διὰ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργον του, τὸ ὅποιον ἀνεκόπη τὸ ἔτος 1963 ἐξ αἰτίων, διὰ τὰ ὅποια θὰ ὀμιλήσῃ κάποτε ἡ ἱστορία...

Ταχέως λοιπὸν, μετὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ, πρὸς Ἑκλογάς.

Καὶ τότε, ὡς ἐλπίσωμεν καὶ ὡς εὐχηθῶμεν ὅλοι ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἀναγεννηθῇ ὄντως ἐκ τῆς τέφρας τῆς.

Α. Π. Τ.

ΤΟ ΛΑΖΑΡΕΤΤΟ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

ΥΠΟ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Νομίζω, πῶς τὸ κτίριο τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, ποὺ θρίσκειται στὸ πῖσω Γκαλὲ τοῦ Καψαλίου εἶναι ἕνα μνημειὸ σοβαρὸ τῆς Κυθηραϊκῆς ἱστορίας. Ἐπαιξε ἕνα μεγάλο ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ νησιοῦ πολλὰ χρόνια. Πόσοι δὲ καὶ ποιοὶ ἀπ' ὅσους ταξίδεψαν κι' ἐπισκέφθησαν τὸ νησί δὲν πέρασαν ὥρες καὶ στιγμὲς ἀνήσυχης ἀναμνήσεως σ' αὐτό. Ἐπιπλέον τὸ μέγεθος τοῦ τὸ προδίδει ὡς σημαντικόν.

Σήμερα εἶναι εἰς ἐρειπώδη καὶ παρηκμασμένη κατάστασι, μὰς θυπνὰ ἔμωξ ἄθελα μύριες σκέψεις. Ἡ παρούσα του εἶν' ὑποδλητικὴ ἀκόμη θὰ εὐχόμενα νὰ μὴ κρημνισθῇ ποτὲ καὶ τὸ θεωρῶ σὲν κάτι, ποὺ εἶναι στοιχεῖο τῆς ὅλης φυσιογνωμίας τοῦ Τσιρίγου.

Ἡ παλιὰ τοιχοποιία του, οἱ εὐάριθμοι — ἄλλοτε πολυπληθεῖς — αἰθουσὲς του, ὁ ἀνοιχτὸς χώρος τῶν αὐλῶν κι' ἡ μεγάλη ἀπλωσιὰ του, ἐπιχεασιμένα ἀπ' τοὺς τότε τρόπους κατασκευῆς παρμολίων κτιρίων δὲν θὰ τοῦ διαφεύσουν ποτὲ τὴν γοητεία, ποὺ κάπως παράξενα ἀφήνει σ' ὅσους τὸ ἀντικρύζουν καὶ σήμερα.

Ἀς τὸ ἀγαποῦμε λοιπὸν ὅπως καὶ τὰ κάστρα μας. Ἀλλὰ κι' ὡς δοῦμε συνοπτικὰ, ἀπ' ὅσα μπορέσαμε νὰ χρομ' ὅπ' ὅψιν μας, τὰ τῆς ἱστορίας του.

Ὁ ἀντιγραφεὺς τῶν «Χρονικῶν» τοῦ Λογιστηρίου, ἱερεὺς Δανιὴλ Βαρουπάτης στὸ ὅπ' ἡμερομηνία 9 Μαΐου 1817 χρονικὸ του, ποὺ γνωρίζει πῶς τὴν ἡμέρα καί νηϊ ἔφυγ ἀπ' τὸ Τσιρίγο ὁ Ἑγγλέζος Κομαντάντες Νέουτον Φίλιππος, πρόσθεσε σὲ τοῦτο «εἰς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἐπέστη τὸ ἐπίσημον οἰκοδόμημα διὰ τὰς τροφὰς τῶν στρατιωτικῶν λεγόμενον Γρανάριο, καὶ τὸ λοιμοκαθατήριον εἰς τὸ Καψάλι. Βασιλικὰ οἰκοδομήματα, λαμπρὰ τότε, τώρα δὲ ἀνωφελὲς σχεδόν».

Ἔτσι τὸ κτίριο τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου φαίνεται ἀπὸ τὸν Βαρουπάτη κηρυγμένο ἐπὶ Ἀγγλικῆς κατοχῆς. Ὡστόσο ἐκεῖνο ποὺ πιστεύω εἶναι, ὅτι στὴ θέση του ἦταν καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτὸ Ἑνετικὸ προηγούμενον ἀπλούστερο ποὺ διμεροφώθηκε καὶ συμπληρώθηκε κατὰλληλα ἀπ' τοὺς Ἀγγλους, ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται εὐχερέστερα στὸ Προορισμὸ, τοῦ νὰ μὴ ταλαιπωρεῖ κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς διερχομένους.

Ὁ Ἑρμῆνος Λούντζης στὸ ἔργο του «περὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Ἑνετῶν» μὰς λέγει στὸ τέλος τοῦ τετάρτου κεφαλαίου, πῶς ἐπειδὴ ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῶν νησιῶν διηκούλυνε γενικώτερα τὸ ἐμπόριο καὶ λόγῳ τῆς ἀπειλούμενης μεταδόσεως τῆς Πανώλους, ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν Πρόνοια νὰ ἐγκαταστήσῃ στὰ

ἐν λόγω νησιά ὑγειονομικὰ καταστήματα τοῦ τύπου τοῦ δικοῦ τῆς Λαζαρέττο.

Σημειώνουμε ὅτι Λαζαρέττο εἶχ' ὀνομαστῇ ἀπ' τὴν Μονὴ Ἑρημιτῶν τοῦ τάγματος Ἀγίου Αὐγουστίνου καὶ τοῦ ναοῦ Ἀγίας Θεοτόκου Λαζαρέτ, ποὺ στὸ 15ον αἰῶνα χρησίμευσαν σὲν νοσοκομεῖα τῶν ἀπὸ τὴν νόσον προσβληθέντων.

Ἐγκαθιστοῦσε λοιπὸν ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τρεῖς ἐπιτετραμένους (προβλεπτῆς τοῦ ὑγειονομείου) γιὰ νὰ διακρίνουν καὶ τιμωροῦν τοὺς παραβάτας τῶν θεσπισθέντων ὑγειονομικῶν μέτρων πλοίαρχους σκαφῶν, ἐπιβάλλοντες πρόστιμο μέχρι 15 δρακμίων καὶ σὲ θερύτερες περιπτώσεις, τὴν ποινὴν τῆς πυρπολήσεως τῆς λέμβου τους.

Γενικώτερα, ἀπὸ ὅτι γνωρίζουμε, τὰ λοιμοκαθαρτήρια μερμνοῦσαν γιὰ τὴν κατὰ τὰς ἐπιδημίας ἐνδεσμευμένη καθαράσι τῶν πλοίων, τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπόπτων διὰ τὴν ἀσθένεια ἐπιβατῶν καὶ ἦσαν ἐξοπλισμένα μὲ κλίνες, νοσοκομικὰ ἔργαστήρια, τὰ κατὰλληλα φάρμακα, δοκιμάτια τοῦ προσωπικοῦ τους εἶχαν δ' ἐπιπροσθέτους καὶ χόρους ταφῆς γιὰ τοὺς ἐνδεχόμενους θνήσκοντας.

Ἐξ ἄλλου καὶ στὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Βρετανικοῦ ὑποπροξενείου τοῦ Τσιρίγου, ποὺ θὰ δημοσιεύσω, ἀναγράφεται τόσον εἰς τὰ ἔξένα, ὅσα προέρχονται ἀπ' ἄλλα μέρη, ὅτι ἐχορηγήθησαν ἀπὸ τοῦ «χάρτι» θεῖα στὸ νησί ἡ τὴν πόλη τους, εἶναι ὕψος ἀπὸ κάθε νόσον θανατηφόρον ἢ ὡς καθ' ὅ ἐν φόβῳ Θεοῦ εἶναι ὁ τόπος μας, ἡμεῖς ἀπληλαγμένοι, ἀπὸ κάθε ἀσθένειας ὅσον καὶ σὰ ἐκ τοῦ Τσιρίγου «χάρτι» τῆς προστασίας τῆς νήσου Παναγίας Μυρτιδιώτισσης, ἐπικρατεῖ εἰς τὰ Κῶθηρα ὕψος καὶ ὅτι τὸ πιστοποιητικὸν ἐσφραγίσθη μὲ τὴν προξενικὴ σφραγίδα καὶ ὑπεγράφη δεόντως.

Ἡ μέλλουσα ἔρευνα τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου, κατὰ τὴν πεποθήσῃ μου, δὲν ἀπυκλείεται νὰ μὰς δώσει πολλὰς ἐκαιοποιήσεις ἐπὶ τῆς χρησιμότητος καὶ τοῦ βίου τῶν ἰδρυμάτων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω γνώσεως μας, νομίζωμεν, ὅτι πᾶς τυχὸν προσεχὺς ἐκδοθησόμενος «Τουριστικὸς ὁδηγὸς τοῦ Τσιρίγου» δὲν θὰ πρέπει νὰ παραλείπει νὰ ὑποδεικνύει τὸ Λαζαρέττο τοῦ Καψαλίου, σὲν τόπον ἐπισκέψεως τῶν τουριστῶν, ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ἀναπόλησιν καὶ καλὴ γέσση τοῦ παρελθόντος τῆς νήσου, ἀπὸ ἄλλως τε ὡς διεσώθη ἀπομένει τὸ πληρέστερον ἀπ' ὅσα παρεμφερῆ οἰκτήματα μποροῦμε νὰ συναντήσωμεν σ' ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἑπτανήσου.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

ὑπὸ Δρ. Σ. ΜΙΑΣΟΥΓΡΑΚΟΥ

Θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ εἰδικὰ διὰ σκυλιὰ «μυϊκότα», τὰ ὁποῖα πωλοῦνται στὰ παντοπωλεῖα, καταστήματα εἰδῶν διὰ σκυλιὰ, ὑπεργορῆς, καὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ φυτικά ἀλευρα, ἐνρὸ κρέας, σικκῶτι κ.λπ., πλοῖσια σὲ πρωτεΐνες, λίπη, ὑδατάνθρακες, ὀξυτοῦχος οὐσίες, θιταμίνες, ὀρυκτά. Τὰ «μυϊκότα» αὐτά, (ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ «κύβη» ἢ χονδροὶ κόκκοι), δίδονται στὸ σκυλιὸ ὅπως εἶναι ἐνρὰ ἢ μαλακωμένα σὲ ζωμὸ ἢ γάλα. Πρέπει νὰ προσέχωμε ἀπ' ἐνὸς μὲν νὰ εἶναι προϊόντα σοβαροῦ Ἑργαστασίου, ποὺ δίδει ὅλες τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἀπ' ἐτέρου νὰ εἶναι προσφάτου παρὰγωγῆς καὶ ὅχι «μπαγιότικα» (ποὺ συμβαίνει αὐτὸ συχνά, λόγῳ τῆς μικρῆς καταναλώσεως των).

Ὅταν ἐτοιμάζωμε τὴν σούπα, μπορούμε νὰ χρησιμοποιήσωμε διὰ ζωμὸ, ἀποκόμματα κρέατος ἢ ψαριοῦ ἢ μερικὰ κόκκαλα ποὺ ἔχουν λίγο κρέας καὶ λίπος. Ὅμως, δὲν θὰ δάλωμε ποτὲ πολὺ νερὸ, διότι τὸ σκυλιὸ ποὺ καταπίνει πάρα πολὺ ὕδρὸ θὰ ὑποστῇ εὐκόλα διαστολὴ τοῦ στομάχου καὶ δυσπεψία.

Καίτοι τὸ σκυλιὸ δὲν εἶναι φυτοφάγο, ἐν τούτοις εἶναι καλὸς κανὼνας νὰ τοῦ δίνωμε ὅσο τὸ δυνατόν συχνότερα θραυσμένα χορταρικά, ἀνακατεμένα σὲς μανέντρες, στὸ ρυζὶ ἢ στὸ κοφτὸ μακαρόνι (ραδίκι, κολοκύθη, ντομάτα, κρεμμύδι, καρότο). Ἄν ἀπὸ σκυλάκι τὸ συνηθίσωμε νὰ τρώῃ (πλὴν τῶν ζωικῶν τροφῶν καὶ τῶν ὀμυλωδῶν), καὶ λίγα καλοθραυσμένα χορταρικά, ἀνακατεμένα μὲ τίς ἄλλες τροφές, θὰ εἶναι καλὸ διὰ τὴν ὑγεία τοῦ σκυλιῶς μας, καθὼς καὶ διὰ τὴν ὁμορφίαν τοῦ τριχώματός του, τὸ ὁποῖο θὰ ἀποκτήσῃ σιτλινότητα καὶ ἀπαλότητα. Καλὸ εἶναι ἐπίσης τὸ ἐλαϊόλαδο, ποὺ διευκολύνει τῆς λειτουργίας τοῦ στομάχου, ἀφαίρει τὸν ἐρεθισμὸ καὶ καθαρίζει τὸ ἐντέρο. Ἐπίσης καλὸ εἶναι τὸ σκόρδο, (μία σκελίδα δύο φορές τὴν ἑβδομάδα), ποὺ καταπολεμεῖ τὰ χονδρὰ σκυληκία (ἀσκαρίδες).

Ἐφ' ὅσον τὸ σκυλιὸ εἶναι σαρκοφάγο, ἀσφαλῶς μπορεῖ νὰ τρώῃ καὶ κόκκαλα, ἀλλ' ὅχι σὲ μεγάλῃ ποσότητι, οὔτε πολὺ αἰχμηρὰ (ὅχι ψαροκόκαλα). Εἰδικὰ τὰ σκυλάκια καὶ οἱ σκύλακες, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξουν καὶ νὰ δυναμώσουν τὸν σκελετὸ των, πρέπει νὰ ροκανίζουν ἕνα μικρὸ κόκκαλο τὴν ἡμέρα (αὐτὸ κάνει καλὸ καὶ στὰ δόντια). Φυσικά, τὰ κόκκαλα, ποὺ θὰ δίνωμε στὸ σκυλιὸ μας, θὰ εἶναι μαλακά, ὀπιογώδη, φρέσκα, μὲ πολλοὺς χόνδρους, ἔτσι ὥστε νὰ διασκεδάξῃ ὅταν τοὺς ἀποσπᾷ, ἐνῷ ροκανίζει. Ἐνα σκληρὸ ἢ αἰχμηρὸ ἢ σπινθηρὸ κόκκαλο εἶναι πολὺ επικίνδυνον, διότι κάποιο κομμάτι του ἢ ἡ αἰχμή του μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τραυματισμὸ, ὀκμή καὶ θανατηφόρο, στὸ γαστρεντερικὸ τοῦ αὐστημά.

(Συνεχίζεται)

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου καὶ μέχρι 30ης Σεπτεμβρίου ἐξ τὰ ἀεροπορικὰ δρομολόγια τῆς «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» πρὸς Κῶθηρα καὶ τὰν ἀπάλιν, ἔχουσιν οὕτω:

ΠΤΗΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ

Ἐξ Ἀθηνῶν

Ἀναχώρησις ὥρα 10.20' π.μ.
Ἀφίξις εἰς Κῶθηρα ὥρα 11.30' π.μ.

Ἐκ Κῶθηρας

Ἀναχώρησις ὥρα 11.50' π.μ.
Ἀφίξις εἰς Ἀθήνας ὥρα 13.00' μ.μ.

Δοθέντος ὅτι τὰ ἐκτελοῦνται τὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν — Κῶθηρων ἀεροπλάνα εἶναι: περιορισμένου ἀριθμοῦ θέσεων, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δεόντως ἐγκαίρως ἐξασφαλίζουν τὰς θέσεις των ἐπικοινωνοῦντες μὲ τὸ γραφεῖον EMM. ΣΟΦΙΟΥ εἰς Κῶθηρα καὶ εἰς τὰ τηλέφωνα 33.201 καὶ 33.294.

Ὡσαύτως τὸν Πρακτορεῖον EMM. ΣΟΦΙΟΥ ἐξασφαλίζει θέσεις δι' Ἀυστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν διὰ τῶν γιγαντιαίων T2AMPO 747 - 200 B' τῆς «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ».

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

Ἐκδομένη ἐν Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924

ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'

ΙΟΥΛΙΟΣ 1974

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:

(1879) 1924 — 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Κοκκινάρη 18 - Κηφισιά

Τηλ.: 8015.546 - 8017.969

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»

Ἰπποκράτους 65 Ἀθήναι

Τηλ.: 618.684

ΥΠΕΥΘΥΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΠΑΜ. ΧΑΡΙΤΣΗΣ

Βασ. Σοφίας 8-10 — Δάφνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικῶς:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 200—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 150—

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:

ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ. 500—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ. 300—

Εσωτερικῶς:

ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ

(περιλαμβανομένης ἀεροπορικῆς Ἀποστολῆς)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΗΛΙΑ Α. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ:

"Μία αποδημία εις Κύθηρα,, - Ιστορικά έρευνήματα -

Όταν διαβάζοντας, προχωρούσα στις σελίδες του βιβλίου «Μία αποδημία εις Κύθηρα» που μου πρόσφερε ο κ. Μαρσέλλος, ευρήθηκα ένα «Αραβικό θρόνο». «Ας τον επαναλάβω», «Κάποιας Αραβας στρατηγός αφού νίκησε σε πολλές μάχες κέντησε ορμώντας στη θάλασσα τ' αλογό του... Και τότε άκούστηκε να πη. Μα τόν Άλάχ! ή γη μου έλλειψε κι' όχι τό θάρρος!». Δέν είχε τίποτε άλλο να κατακτήσει.

Μάς συνεπαίρνει ό,τι κρατεί κάτι όπ' την ηνοή του διονυσιακού στοιχείου, ό,τι στροβιλίζει γρηγορά τις γνώμες, τό θέματα... Αυτή την χάρη έχουν τά νεανικά έργα που ξεκινούν από ένθουσιασμό.

Μέ την «αποδημία» του ό κ. Μαρσέλλος μάς πρόσφερε μία πλούσια προσωπική έρευνα. Έρευνα που κρατεί την σφραγίδα του κόπου του. Σκεφθήτε, πώς εγώ, που έπί τόσα χρόνια έχω ασχοληθεί με τά συναφή θέματα δέν είχα ύπ' όψιν μου γιά τό Άρουνδέλειο μάρμαρο, τό θαυμάσιο δηλαδή χρονικό των 93 στίχων, που κατανόμαζε τούς άρχαίους λογοτέχνες ότι συμπεριλάμβανε και τόν Φιλόενο. Μου διέφευγαν ακόμη κάποιες γνώμες των Ιωιδώρου και Άγαθμηρέου.

Μ' αυτές τις προϋποθέσεις τό βιβλίο του σ' αναγκάζει να τό διαβάσεις προσεκτικά. Δέν τό έλλειψε ούτε ή ύπομνη, ούτε ή έπιμνη, παρά τούς όμους από όσα τό κάπως θέματα, ή χώρους άλλων έπιστημών, που και δέν τό θλόπτουν, ώστε να δώσει στις σελίδες του κι' ένα κορύφωμα, σάν κείνο του γράμματος λ.χ. της Ταΐτης γιά την πρώτη όνομασία (νέα Κύθηρα) της νήσου Μοορέα.

Σύμφωνα λοιπόν με τό θρόλο που άνέφερα, πιστεύω γιά τόν κ. Μαρσέλλο

λο που σήμερα είναι πολύ νέος ακόμη ό,τι θα προσφέρει πολλά μελλοντικά. Ιδιαίτερα ας δεχθή τόν παρακαλώ, να του διορθώσω μία ανακρίβειά του, που με άφορδ.

Στή σελίδα 33 παραθέτει ένδεκα άρόδες του κειμένου «Τσιρίγο» του Καστελλάν λέγοντας, πώς είν' κατά μετάφρασην του Ι. Κοντολέοντος, ένώ είναι κατά δική μου. Ό Καστελλάν παρουσίασε τό 1808 τό πρώτον τίς έντυπώσεις στό βιβλίο «Επιστολαί άπ' τόν Μοριά και τίς νήσους Τσιρίγο, Υδρα και Ζάκυνθο», άπ' τό όποιο κι' έκαμε την μετάφραση ό Κοντολέων, και Ένα-παρουσίασε με μικρές διαφορές τίς έντυπώσεις του τό 1820 στό νέο έπηξημένο βιβλίο του «Επιστολαί άπ' τόν Μοριά, τόν Έλλάσποντο και την Κωνσταντινούπολη» άπ' τό όποιο έκαμα εγώ την μετάφραση. Έτσι άνεξάρτητα πρds τόν λόγο ό,τι ή μετάφραση κρατεί πάντα κάτι άπ' την διάθεση ή τό στυλ του μεταφραστή, οι δύο μεταφράσεις έχουν κάποιες άσήμαντες διαφορές. Λ. χ. μία φράση του Κοντολέοντος «...ένα όρυγμα, όπου τά κύματα καταβυθίζονται, ένώ τό ύψηλόν σημείον, όπου ή μήτηρ του έρωτος έφώρμα έκ τό άρματός της...». Η καταχωρημένη στό βιβλίο του κ. Μαρσέλλου δική μου περικοπή είναι πολύ διαφορετική.

Σημειώνωμε χάριν άκριβείας ό,τι πρό των δύο τούτων μεταφράσεων υπήρχε και ή εις τό «Αθηναϊκόν Ημερολόγιο» του Πρίντζη, κατεχωρημένη περικοπή παλιότερης άλλης.

Τού συνιστώ έπίσης προσεκτικότερη βιβλιογραφική ένημέρωση, που συντείνει στην όριότητα των εργασιών του και τόν προάγει σάν συγγραφέα.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Τριφυλλείου Γενικού Νοσοκομείου Κυθήρων, κατόπιν της υπ' άρ.θ. 10) 11—4—1974 απόφάσεως αυτού προκηρύσσει διαγωνισμόν διά την πλήρωσιν των κάτωθι κενών οργανικών θέσεων προσωπικού:

Α'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- 1) Μιάς θέσεως Δ) ντου Παθολογικής Κλινικής επί βεταί συμβάσει
- 2) Μιάς θέσεως Δ) ντου Μικροβιολογικού Έργαστηρίου επί βεταί συμβάσει
- 3) Μιάς θέσεως Δ) ντου Άκτινολογικού Έργαστηρίου επί βεταί συμβάσει

Β'. ΜΟΝΙΜΟΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

- 1) Μιάς θέσεως Μαίας.

Εις τό Έπιστημονικόν προσωπικόν, έκτός των Κρατικών άποδοχών, χορηγείται μηνιαίως έπιμίσθιον 8.000 δρχ. υπό του Κληροδοτήματος Νικ. Τριφυλλή ή Καθάκου, εις δε τό Νοσηλευτικόν έπιμίσθιον έκ 1.500 δραχμών.

Οί ενδιαφερόμενοι να καταβάλλωσιν τάς άνωτέρω θέσεις δέον όπως έντός 50 ήμερών από της τελευταίας δημοσιεύσεως της παρούσης εις τόν ήμερήσιον τύπον υποβάλωσιν αίτησιν μετά των υπό του Νόμου προ-βλεπομένων δικαιολογητικών εις Υπουργείον Κοιν. Υγηρεσιών — Δ) νσιν Ιατρ. Αντιλήψεως ή εις τό Ίδρυμα.

Άπασαι αί ως άνω θέσεις, καναί ούσαι, δύνανται να πληρωθώσιν πάραυτα επί 2) μήνη συμβάσει, μέχρι της τακτικής πληρώσεώς των.

Πλείονες πληροφορίες παρέχονται, κατά τάς εργασίμους ήμέρας και ώρας εις Υπουργείον Κοιν. Υγηρεσιών και την Γραμματείαν του Νοσοκομείου.

Έν Ποταμώ Κυθ. τη 14 ΜΑΪΟΥ 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.

Σ. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΣ

ΑΦΟΙ ΤΖΑΝΝΕ
ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9

ΤΗΛ: 3231559 - 3231663

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Υπό ΧΑΡ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Άφού ή Έπιτροπή θεσπίσθηκε πώς ή διάθεση της ύπηρεσίας ήταν να μή άπομακρύνει τούς άγρότες άπό την συνεργασία, αλλά να τούς φέρει κοντά της γιά να τούς μεταδώσει τό ρώε της Έπιστήμης, έφυγε άπό τό γραφείο εύχαριστήμενη, άφού πήρε την ύπόσχεσι: γιά σύνταξη έπισκεψι στο χωριό.

Πραγματικά, ύστερα από λίγες μέρες ειδοποίησα τόν πρόεδρο της Κοινότητος να με περιμένει στο χωριό, που θα είχαμε να συζητήσουμε γιά την έλλάξ, και τόν παρεκάλεσα να ειδοποιήση τούς ενδιαφερομένους να έρθουν νωρίτερα άπ' τις δουλειές τους γιά να άκούσουν όλοι, ό,τι θα τούς ένδιέφερε.

Τήν ήμέρα της έπισκεψέως μου, άφού τακτοποίησα τά ύπηρεσιακά μου, και ένώ έκλεινα τό γραφείο, νάσου ό πρόεδρος και ό γραμματικός του.

— Κύριε πρόεδρε, του είπα, πώς άπό τό φτωχικό μας;

— Ά, κ. Γεωπόνε, ήρθα να σας πάρω γιατί είσθε ξένος και ίσως δέν ξέρετε να έλθετε.

— Μά, κ. πρόεδρε, έχω ξανάρθει στο χωριό σας και μου είναι γνωστός ό δρόμος άκμήν και τά μονοπάτια. Δέν έπρεπε να υποβληθώτε στον κόπο να με φέρετε στο χωριό, τώρα μάλιστα που οι δουλειές είναι πάρα πολλές και δέν υπάρχει ξεκούρασι γιά σας.

— Αυτό δέν είναι τίποτε γιά μάς, μπροστά σε ό,τι θα ώφελγηθούμε. Λοιπόν, εάν είσθε έτοιμος, πηγαίνουμε.

Φώναξα τόν άγωγάτη μου, ένα πολύ καλό και προσδευτικό άγρότη, καλό νοικοκύρη, έτοιμασε τό μουλάρι και ξεκινήσαμε μέσ' στο καλοκαιριάτικο άπογεμάσιο γιά τό χωριό, που ήταν όρεινό, κρυμμένο μέσα στις όρεινές όροσειρές των Νομών.

Περνούσαμε ρεματιές, άνηφορίζαμε, κατηφορίζαμε μέσα στο λιωπύρι και πουθενά τό χωριό. Ήταν πραγματικά πολύ μακριά και ό δρόμος έλειχνός, ένα γιγδοστρατο, άλλου κατηφορίζε άλλου άνηφορίζε, με κίνδυνον να πέσωμε άπ' τά ζώα άν αυτά δέν προσέχανε.

— Κύριε Γεωπόνε, λέει ό πρόεδρος, άσφαλώς θα κουρασθήκατε μέσα στη ζέστη και πρέπει να καθήσουμε εδώ στο νερόμυλο να ξεκουραστούμε.

— Όχι, κ. πρόεδρε, δέν κουράζομαι εύκολα, του απάντησα, ε-ταν πρόκειται να πάω γιά κάποιο σκοπό, πολύ μεγάλο σκοπό, να σας βοηθήσω, αυτός είναι ό σκοπός μου, και της ύπηρεσίας, να σας κάμωμε να σοδιάσετε περισσότερα, με λιγώτερο κόπο, με λιγώτερα έξοδα, και να εξασφαλίσουμε ένα καλό έσοδο γιά όλους και γιά τό έθνος μας, γιατί ως μή ξεχνάμε πώς όταν ή άγροτική τάξις προκόβη, τότε όλα πάνε καλά. Αυτό, μάλιστα, μάς τό λέει και ό Ξενοφών, ένας άρχαίος σοφός, πολύ χαρακτηριστικά. Θέλετε — λέει — να προκόψετε; Φροντίστε να πάη καλά ή Γεωργία, και όταν αυτή πάη καλά, τότε όλες οι τέχνες (ελα τά άλλα εισοδήματα) πάνε καλά. Αυτό, κ. πρόεδρε, τό εί-πε ό μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος και στρατηγός χιλιάδες χρόνια τώρα και αυτό πρέπει όλοι, από τόν μικρό ως τόν μεγάλο, να κάνουμε, αν θέλωμε να δοίμε προκοπή.

Φτάσαμε στον γκρεμισμένο νερόμυλο, που ήταν μέσα στα πλατάνια και τά τρεχούμενα νερά. Παλιά σπημένη δόξα που τώρα έχει σωριασθή σε έρείπια. Έκλεισε για-τί τά στάγια, τά κριθάρια, τά άρα-ποσίτια λιγδοστέφαν, φύγανε οι νοικοκυράτοι, εγκατέλειψαν τά νοικο-κυριά τους, γιά να ζήσουνε στην Άθήνα και όπου άλλο μ' ένα ξερό μεροκάματο, φτωχό και κακομοίρι-κο, να στοιβαχτούν σε μία τρώγλη μέσ' στα καυσάρια και τό άγχος της πόλεως. Ό χαλασμένος νερόμυλος ήταν ένα ζωντανό παράδει-γμα μιάς καταστάσεως άπελπιστι-κής, ένα ρημάδι που αν είχε μιλι-ά έλάγε:

— Δέστε πώς κατήντησα, εγώ ό

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΝ

Μεστές και πλήρης έννοιών ύπηρεξεν ό λόγος του κ. Σοφοκλή Καλού-του, κατά την ένθρόνισιν του Μητροπολίτου Γερσέου, εις Κύθηρα. Άνωτέρω, στιγμιότυπον από την όμιλίαν του.

ΙΣΤΟΡΙΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Υπό ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ — ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Ναι! παράλειψή μου να μήν ανα-φερθώ στον παλαιότερον ίσως, Κυ-θήριο της Άλεξανδρείας, τόν Θεό-δωρο Κασμάτη. Νομίζω, τά Κυθηρα, σάν άδρή τε-λεία θετικότητα στη σελίδα της Έλλαδικής Γής, άγγαυτεύουν την άφρικανικήν άκμή με νοσταλγία προσποτική. Άφού, ή μοίρα έφερε τόν Μέγα Μακεδόνα να στήσι τό ένδοξότερο τρόπαιό του — την Άλεξανδρεία — στο όρορ, άντικρυ-στά στη παγκάλλη χώρα των Ο-λυμπίων.

Έτσι, κατοπινά κι' οι κάτοικοι της πόλεως αυτής του Μαλέα (οί Κυθηριοί) από άταβίασμο κατέκλυ-σαν την άκμάζουσα πολιτεία του δο-ρυκτότα. Και όχι: μόνον δε της έ-γιναν δάρος, αλλά την άνέδειξαν προκόποντα σ' όλους τούς κλάδους και τομείς δραστηριότητος.

Άλήθεια, πόσοι και πόσοι Τσιρι-γώτες έχουν αναδειχθεί... Στο έγ-κριτο τούτο φύλλο, τη «Φωνή της αλήθειας των Κυθέρων» έχω ανα-φέρει μία δεκαριά Άλεξανδρινούς Τσιριγώτικης καταγωγής. Κι' όλο θυμίζω: κι' άλλους... Έτσι, ή ά-θυμίζω: ή στήλη δραστηριότητάς να μην στήσεται σε ύψος όλους τούς τών υπεράβαινε: σε ύψος τούς τούς μινάρδες εκεί. Έπειδή ή θρησκεία της προκοπής είναι άνώτερη κατά πολύ από κείνη της μαλθακής ά-πραξίας...

Τό τυπογραφείο Κασμάτη και Ιωνά ήταν ένα ισόγειο παλινό θέ-ατρο στην όδον, Ίμν - Ζίνου.

Έκει «έδρασαν» τόν παλινό και-ρό ψυχγωγία και τέρψεως. Είχε πλατύχωρη αίθουσα μ' άνάγλυψες διακοσμήσεις στα ταβάνια κι' άρ-χογονική παρουσίαση. Στενός, πλα-κόστρωτος ό δρόμος — παράλλη-λος της μοναδικής λεωφόρου Ραμ-λίου και άγρότερα Ζαχλούλι, έφι-λοξενούσε παρθέσιπλα σ' ένα παμ-πάλαιο όίκημα την «Έλληνική Φι-

άρχοντας, που άλλοτε μάζευε τούς καρπούς της εύλογημένης αυτής γής στις αποθήκες μου, και τώρα, που μπορεί να είχε περισσότερη σοδεία, γιατί έχον περισσότερα μέσα, κα-λύτερες ποιητικές, πιά αποδοτικές, οι άγρότες εγκαταλείψανε τό δώδε-τους γιά να πάνε να ζήσουν πού; στην Άθήνα, σάν μεροκαματιάρη-δες, να μή χορταίνουν ψωμί.

— Πρόεδρέ μου, άκούε τη φωνή του χαλασμένου μύλου, της ξερής και άνόργωτης γής της γκρεμισμέ-νης ξερολιθιάς, του παληοκάλυβου και της γέφυρης έλλάς, που είναι γεμάτη ληρώσεις και όμως είναι ά-κόμη καρπερή;

— Όχι, κ. Γεωπόνε, δέν άκούω τίποτε, μου λέει, νομίζοντας πώς ό μύλος και όλα τά γύρω ρημάδια, μιλούσαν με άνθρώπινη γλώσσα. Δέν καταλαβαίνω τί λέτε, και τί λένε, και έξυνη τό κεφάλι του όρι-σόμενος σε άμηχανία.

(Συνέχεια στο επόμενο)

λαρμονική Σχολή Άλεξανδρείας». Έκει στεγάζονταν άλλα διάφορα έ-δράματα κι' έργαστάσια τέχνης. Ό-λίγα θέματα παρέκει έρισκόταν ή ύπολογίστημη «Ακαδημία» του Σαλή-ρου. Βαδίζοντας άμέριμνος άκουγες τις τρίγγλες των κλαρίνων και τά μπάσα των τρομπωνών να σε τρο-μάζουν, και τά σαξόφωνα να δια-μαρτύρονται: γιά τή βεδήςλωσι των δημάτων σου, σ' έκείνο τό «ερό» κρυσφάγετο της τέχνης και του πνεύματος!

Άς άφυσινιστώ καλύτερα από την άνειροπόληση γλυκερών άναμνήσε-ων...

Ό Θεόδωρος Κασμάτης έκτός του τυπογραφείου που κατείχε πρώ-τιστη θέση στο είδος του, έχαιρε φήμης κοινωνικού παράγοντος. Ό-λοι τόν προτιμούσαν. Έκει τυπό-νουντο τά έντυπα (προσκήσεις, προγράμματα, λόγος κ.τ.λ.) άκμαί-ων σοματείων, άδελφοτήτων, όπου ήταν τακτικό μέλος εκεί, Λογιστι-κά διδία τραπέζων. Είχαν δημιου-ργήσει μαζί με τόν Ιωνά (μή Κυ-θήριο) έν από τά δραστηριότερα τυ-πογραφεία της Έλλάς. Άλεξανδ-ρείας. Έφεραν τό τυπογραφείο στο ύψος έκδοτικού οίκου. Έκει έκτυ-πώθηκαν πολλά διδία και περιοδι-κά. Έκει έτύπωνε την έφημερίδα του «ΗΜΕΡΑ», ό μέγιστος πολιτι-κός δημοσιογράφος και διευθυντής Γραφείων Τύπου Καίρου - Άλεξαν-δρείας (έν ζωή εδώ) Αριστοτέλης Ι. Σεβαστόπουλος (άδελφός μου).

Ό Θ. Κασμάτης έφθασε στην Άλεξανδρεία γύρω στα 1910 — δηλ. πού πρό των δύο Παγκοσμίων πολέμων. Με όπμονή και καρτερία καθόρθωσε να δημιουργήσεις: σταδιο-δρομία και περιουσία. Να συμπρά-ξη στα φιλάνθρωπα κοινωνικήν σοματεία και να έκτιμηθεί από ό-λους.

Ήταν σύμβουλος σε πολλούς όρ-γανισμούς, έπίτροπος στον Μητρο-πολιτικό Ναό Εθαγγελισμός, όπου εργάστηκε με ζήλο. Σε καθ' έπίση-μη λειτουργία, σε κάθε σχόλη, τόν βλέπαμε στο παγκάρι με τά κερά ή φροντίζε: τά πάντα Ίδίως την Μ. Εβδομάδα! Δέν εγκατέλειπε την θέση του, ούτε όταν οι σοματι-κές δυνάμεις τόν εγκατέλειπαν. Εύ-γενικός αξιοπρεπής σιδωρός διακρί-θη μέχρι τέλους. Άφισε στα δύ-ο του άγρία μιάν ώρα διπλοκατοι-κία, την διαχείρηση του τυπογρα-φείου και την καλή του φήμη.

ΔΕΣΠ. ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΟΓΙΑΤΖΗ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
Η "ΦΩΝΗ" ΘΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η Μητροπολιτική κατοικία

Επί έτη αγωνιζόμεθα διά να συμπληρωθή η Μητροπολιτική έδρα Κυθήρων. Καί επί τέλους συνεπληρώθη. Καί ήλθεν εις την Νήσον ο νέος Δεσπότης, καί έσχημάτισεν μίαν πρώτην εικόνα του τόπου καί των ανθρώπων.

Καί ήρώτησεν ο Δεσπότης: «Πού θα μείνω;» Καί οί άκούσαντες άλληλοεκυτάχθησαν άπορημένοι...

Άλήθεια πού θα μείνη ο Μητροπολίτης; Στά Μυρτίδια, στην Άγία Μόνη, στην Άγία Έλέσα, ή τώρα πού είναι καλοκαίρι κοντά σέ καμμιά θάλασσα;

Εύλογος ή άπορία του, γιά τó πού έμεναν οί προκάτοχοί του. Διότι καί εκεί άκόμη πού έμενεν ο άείμνηστος Μελέτιος, δέν υπάρχει ούτε τραπέζι πλέον.

Τί έγιναν τά έπιπλα καί σκεύη της Μητροπολιτικής κατοικίας εις Χώραν;

Άπορία φάλτου... θήξ!...

Άλλ' ο γέγονεν - γέγονεν, επιβάλλεται τó συντομότερον νά επιληφθή ο Μητροπολίτης της άνεγέρσεως οίκήματος διά τās ανάγκας της Μητροπόλεως ώστε νά λυθή όριστικώς τó θέμα του πού θα μένη ο έκάστοτε Σεβασμιώτατος.

Τρώτε χοιρινό...

Γουρουνάκια ροδαλά καί καλοθρεμμένα ήσαν αυτά πού έδημοσιεύθησαν εις την «ΦΩΝΗ» πρό μηνών, μέ την ύποσημείωσιν ότι ή Άγροτική Τράπεζα έθοήθει την άνάπτυσιν της χοιροτροφίας εις την Νήσον.

Καί τά γουρουνάκια έμεγάλωναν καί έπλήθαιναν καί τά άφεντικά τους έτρεφαν τά χέρια τους.

Μά κάποια στιγμή έπλήθυναν τόσο πολύ, πού έγιναν πρόβλημα γιά τó πού καί πώς θα διατεθούν. Καί τουτό, διότι ή γουρουνοπολιτική του παρελθόντος, δέν είχε προβλέψει ότι άλλο είναι νά ανατρέφης χοιρινά καί άλλο νά βρής καί τόν τρόπο διαθέσεώς τους.

Καί ιδού τó πρόβλημα. Τί θα γίνουν τά τόσα πού υπάρχουν στο Νησί;

Οί Νόμοι καί οί προφήτες λένε ότι πρέπει τά χοιρινά νά φορτωθούν σέ καράβι ή καΐκι, νά μεταφερθούν στον Πειραιά, νά ξεφορτωθούν, νά φορτωθούν πάλι σέ τράινο ή αυτοκίνητα, νά μεταφερθούν στα Μεγάλα Καλύβια έξω από την Καρδίτσα, εις τά εκεί σφαγεία, καί από εκεί πλέον νά διατεθούν εις τούς κρεοπώλας.

Εύκολα πράγματα όλα αυτά.

Καί διερωτάται, όχι πλέον ο χοιροτρόφος, (αυτόν τó Υπουργείο Γεωργίας τόν άγνοεί), αλλά ο καταναλωτής πού περιμένει νά φάη λίγο κρεατάκι, γιάτι τó Κράτος διά των άρμοδίων φορέων του, δέν προγραμματίζει εις τó σύνολόν του ένα σχέδιον αλλά από κάποιο σημείον καί ύστερα σηκώνει τά χέρια ψηλά καί καταστρέφει τούς άγρότας καί κτηνοτρόφους, πού άποτελούν την ύποδομή του "Έθνους;

Καί έρωτώμεν τó Υπουργείο Γεωργίας: Τί θα γίνει μέ την χοιροπαραγωγή των Κυθήρων;

Η Νομαρχία άπαντά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

ΠΡΟΣ: Τήν Δ) ναν Έφημερίδος

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κοκκιναρά 18 Κηφισιά

Κύριε Διευθυντά,

Είς άπάντησιν σχολίου σας υπό τόν τίτλον «πώς καταστρέφονται τά έργα», καταχωρήσθην εις τó υπ' αριθ. 17 φύλλον της έγχρίτου ύμων έφημερίδος, έχομεν την τιμήν νά γνωρίσωμεν τά κάτωθι:

1) Η έργολαβία άνακαινίσσεως της όδου Άρωναδίκων — Φριλιγκανίκων — Άεροδρομίου, διεκόπη υπό του Υπουργείου Δημ. Έργων, επί τή λόγω έπαναεξετάσεως των εκ Δημοσίων Έπεγγύσεων έκτελουμένων έργων.

2) Έλήφθη πρόνοια ώστε, εις 2 τμήματα έγέμετο έναρξιν των έργων, νά συμπληρωθώσι αυτά διά της χορηγηθείσης πιστώσεως των 4.100.000 έξ ιδίων του Νομαρχιακού Ταμείου ώστε νά μή ύποστούν ζημίας τά έργα.

Ο Άναπληρωτής Νομαρχης

Διαμερίσματος Πειραιώς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΓΛΑΣ

ΙΚΑΡΟΣ

BIBLIA — ΔΙΣΚΟΙ

ΒΟΥΛΗΣ 4. ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ: 3225-152

Μικρά νέα

άπ' τó Νησί

Πληροφορούμεθα ότι εις την Πλατείαν Άμμον ήρχισαν έργασίαι τσιμεντοστρώσεως της προβλήτης.

Ως γνωστόν αύτη είχεν πάθει καθήσιν εις δύο σημεία, λόγω θαλασσοταραχής καί καθίστατο επικίνδυνος ή δι' αύτης διακίνησις έπιβατών καί έμπορευμάτων.

Νομίζομεν πάντως, ότι καλόν θα ήτο, έφόσον γίνεται ή διαπάνη, νά ενισχυθή όλίγον ή πρός βορράν πλευρά του μώλου, καί δι' άλλων άκόμη όγκολίθων, ώστε νά ανακόπτεται κατά τó δυνατόν περισσότερον ή όρμή των εκ Μαλέας κυμάτων.

Παράλληλως, ήρχισαν καί αί έργασίαι ύδρεύσεως της πλατείας Άμμων, αί όποιαι έλπίζεσθαι ότι θα ολοκληρωθούν συντόμως.

Σημαντικώς περιορισμένος ο αριθμός των επισκεψθέντων έφέτος την Νήσον μας.

Βεβαίως δέν έλειψαν οί εξ Άθηνών — Πειραιώς καί εκ του έξωτερικού Κυθήριοι: αλλά δέν ήσαν εις αριθμόν όσοι τά παρελθόντα έτη.

Μέ την άναγγελίαν της έπιστρατεύσεως, τó Νησί έρήμωσε από νέους. Άς έλπίσωμεν ότι δέν θα άργήσουν νά έπιστρέψουν εις τās έστίας των οί στρατευθέντες καί ότι σύντομα θα ξαναόρθι τόν ρυθμόν του.

Τó μοναδικόν έξοχόν κέντρον της Νήσου μας εις Καραβάν, τó Άμυργιάλι είναι στίς όξες του. Όσοι παραθέρισαν ή παραθερίζουν εις τά Κύθηρα, τó θεωρούν σαν εύχάριστη ύποχρέωσι νά περάσουν εκεί μερικές εύχάριστες ώρες.

Αί έργασίαι τοποθετήσεως του ύπογειού καλωδίου του ΟΤΕ από Λεϊβάδι: προς Καψάλι, ειρρίσκονται εις τó τέλος τους.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Οί τελευταίαι πληροφορίες από την συνδιάσκεψιν των Υπουργών Έξωτερικού, εις Γενεύην, είναι δυστυχώς άποκαρδιωτικές.

Η ύπουλος, κακόπιστη καί διαστρεβλωτική πολιτική, των από τά βάθη της Άσίας προερχομένων βαρβάρων γειτόνων μας, οδηγεί εις ναυάγιον, τίς προσπάθειες ειρηνικής καί δικαίας λύσεως, του Κυπριακού δράματος.

Ευχόμεθα την ύσάτην ταύτην στιγμήν, νά εξερευνηθή τρόπος ειρηνικού συνταξισμού των τούρκων καί άποκαταστάσεως των δικαιωμάτων του Κυπριακού λαού.

Έάν όμως ο Έλληνισμός εξαγκασθή νά εύρη δι' άλλης όδου τά άπαράγραπτα, ιστορικά καί ήθικώς δικαία του, τότε θα άποδείξομε εις τούς βαρβάρους, ότι οί Έλληνες πιστεύουν πάντοτε εις τó: «Υπέρ ζωών καί Έστιών»...

ΜΑΛΕΑΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ Α. Ε.

Δ)Π ΚΑΝΑΡΗΣ

Δευτέρα ώρα 10 π.μ. Διά ΜΗΛΟΝ — ΘΗΡΑΝ — ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ — ΣΗΤΕΙΑΝ — ΚΑΣΟΝ — ΚΑΡΠΑΘΟΝ — ΔΙΑΦΑΝΙ — ΧΑΛΚΗΝ — ΡΟΔΟΝ

Πέμπτη ώρα 10 π.μ. ΚΥΘΟΝΟΝ — ΣΕΡΙΦΟΝ — ΣΙΦΟΝΟΝ — ΚΙΜΩΛΟΝ — ΜΗΛΟΝ
Παρασκευή ώρα 10 π.μ. ΟΙΑΝ — ΘΗΡΑΝ

Σάββατον 10 π.μ. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ — ΓΕΡΑΚΑ — ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΝ — ΝΕΑΠΟΛΙΝ — ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΝ — ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΝ — ΚΑΨΑΛΙ — ΓΥΘΕΙΟΝ — ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Σεβασμιότατοι έν Χριστώ άδελφοί, τίμιον προσβυτέριον, Άρχοι καί Έξουσία, περιούσιε Λαό του Κυρίου, άνεκφράστω συγκαταβάσει του Παναγόθου Θεού Πατρός έλέη καί οίκτιρμόis του Μονογενοΰs Υιού καί Λόγου αυτού, καί χόριτι του Παναγίου καί τελεταρχικού πνεύματος, ψήφω δέ καί δοκιμασία της Έρεας Συνόδου της Έκκλησίας της Έκκλησίας της Έλλάδος, κατεστάθην Έπίσκοπος της του Χριστού Έκκλησίας.

Ο ήγαπημένος μαθητής του Κυρίου, ο άετός της Θεολογίας ο Ιωάννης ο Εΰαγγελιστής, όμιλει περί συνεχούς δοξολογίας του Θεού υπό των τέκνων αυτού, έκείνος όμως ο όποιος περισσότερον παντός άλλου είναι ύποχρεωμένος νά δοξάη τόν Κύριον, είμαι έγώ, ο ένώνιον ύμων έμφανιζόμενος σήμεραν προς διαποιμάνειν κατά Θεόν του Λαού της Νήσου ταύτης, της έχούσης την προστασίαν της πανυπερουληγμένης Θεοτόκου, της Παναγίας της Μυρτιδιωτισσας.

Εύλογητός ο Θεός, ο ούτως εύδοκήσας.

Μεγίστη όντως δι' έμέ ή τιμή καί βαρεία ή εύθύνη.

Ένωτίζομαι την του Χρυσοστόμου φωνήν: «Σύ δέ ο την Έπισκοπήν λαχών, όσον προς μείζονα όγκον άναβέβηκας τόσοον πλείονα άπαιτηθήσθαι λόγου, ουχί διδασκαλίας μόνον, αλλά καί πνήτων προστασίας, καί χειροτονιών δοκιμασίας, καί μυρίων άλλων».

Μετά συνετημένης καρδίας καί συγκινήσεως πολλής δά την άκραν προς έμέ του Θεού συγκατάβασιν, άνέρχομαι τās βαθμίδας του Έπισκοπικού τουτού Θρόνου τόν όποιον σειρά όλη Μεγάλων προκατόχων Άρχιερέων έτίμησε.

Κατ' αύτην την έπίσημον στιγμήν μετά τās προς τόν Ύψιστον εύχαριστίας μου, χάριτας όμολογώ από μέσης καρδίας προς τόν Μακαριώτατον Άρχιεπίσκοπον Άθηνών καί πάσης Έλλάδος κ.κ. Σεραφεϊμ καί την Άγιαν καί Ιεράν Σύνοδον της Ιεραρχίας της Έκκλησίας της Έλλάδος, ότινες ως ποιμένες καί όργανα του Παναγίου Πνεύματος, έπέβλεψαν έπ' έμέ τόν ταπεινόν καί έλάχιστον, έν πολλοίς άείois άδελφοί, καί αϊδέειάν με Έπίσκοπον καί ποιμένα της Ιεράς ταύτης Μητροπόλεως.

Εύχαριστίας έκφράζω προς τόν Τοποτηρητήν της Μητροπόλεως Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γυθείου καί Οϊτύλου κ. Σωτήριον διά τούς κόπους εις τούς όποιους υπεβλήθη κατά την περίοδον της τοποτηρητείας αυτού.

Όμως, έν άνυποκρίτω Σεβασμώ καί Άγάπη, στρέφω τó όμμα της ψυχής προς τόν Σεβασμιώτατον γέροντά μου, Μητροπολίτην Άγιον Καστορίας κύριον Δωρόθεον, ίνα όοιδος ΕΞέλθη ή εύφρόσυτος καί στήθη μου εύγνωσούνη, προς Αύτόν, τόν άεικίνητον Ιερόρχην, έν τη Άκριτική περιοχή Καστορίας. Τόν προσάτην, εύεργέτην καί ποδηγέτην. Δέν έξαρκούσι λόγοι ίνα έξωτερικεύσωι τά πλημυροζώντα την καρδίαν μου συναισθήματα.

Εύχαριστώ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Βεροίας καί Ναούσης κύριον Παύλον διά την έπί Εξεστίαν περίπου μετ' αυτού συνεργασίαν έν τώ άμπελώνι του Κυρίου.

Τήν άγάπην του την έκδηλουμένην έν πολλή άπλότητι εις την ταπεινότητά μου, θα έχω πάντοτε εις την μνήμην μου. Πολλά, έδιδάχθην παρ' αυτού.

Εύχαριστώ τούς Άγίους Άρχιερείς, όιτινες υπεβλήθησαν εις τόν κόπον, ίνα έλθώσι μέχρι της ιστορικής ταύτης Νήσου, τόν εκ Κυθήρων καταγόμενον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θήρας κ. Γαβριήλ καί τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κύριον Διονύσιον.

Έν πλήρει γνώσει των ύποχρεώσεων καί καθηκόντων μου, ύποκλίνομαι πρός της Θείας Μεγαλειότητος, παραδιδόμενος ΕΞ ολοκλήρου εις τó θέλημα του Θεού, πιστεύων ότι ουχ' έαυτώ τις λομβάνει την τιμήν, άλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού.

Καλοΰμαι νά ποιμάνω τόν Λαόν του Θεού, νά σώσω ψυχάς ύπέρ ών Χριστός άνέθανεν. Άκριβώς, τουτό τó έργον της σωτηρίας, ένεπιστεύθι ο Κύριος μετά την Άνάστασιν του εις τούς μαθητάς καί Άποστόλους του πρώτον, επών προς αυτούς: «Καθώς άπέσταλκέ με ο Πατήρ καγών πέμψω Ύμεις». Διά δέ των Άποστόλων, εις τούς διαδόχους

αΰτων τούς Έπισκόπους της Έκκλησίας.

Κέντρον όθεν δράσεως καί πνευματικής έξουσίας εις τās κατά τόπους Έκκλησίας, είναι ο Έπίσκοπος. Αΰτός μόνον είναι ή όρατή κεφαλή έκάστης τοπικής Έκκλησίας. Μαρτυρία περί της θέσεως του Έπισκόπου έν τη Έκκλησία, άποτελούν καί οί λόγοι του θεοφόρου Ιγνατίου: «Μηδ' εις χωρίς του Έπισκόπου πρασέτω τι, τών άνηκόντων εις την Έκκλησίαν. Ό,που άν φανή ο Έπίσκοπος, εκεί τó πλήθος έστω, ώσπερ ό,που άν εί Χριστός Ίησους, εκεί ή καθολική Έκκλησία. Πάντες, τώ Έπισκόπω ακολουθεΐτε».

Οΰδέν πρόγραμμα έξαγγέλλω σήμεραν. Πρόγραμμα του Έπισκόπου είναι, ή επιτέλεσις του καθήκοντος προς πδσαν κατεύθυνσιν, έν τώ πλαίσίω πάντοτε του Εΰαγγελίου, των Ιερών Κανόνων καί της παραδόσεως της Άγίας Ήμων Έκκλησίας. Σκοπός δέ του προγράμματος είναι εις καί μόνον: Του Θεού ή Δόξα καί της Έκκλησίας ή οικοδομή.

Δίδω όμως την ύπόσχεσιν ότι θα γίνω τοίς πδσι τά πάντα, ίνα πάντως τινός σώσω. Καί ότι θα κινηθώ έντός πάντοτε των όρίων της κατά Χριστόν Άγάπης. Θα άκούω πάντοτε τόν Άπόστολον Παύλον νά λέγη: «Η Άγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, ή Άγάπη ου ζηλοί, ή Άγάπη ου περηγείται, ου φυσιοΰται, ουκ άσχημονεί, ου ζητεί τά έαυτης, ου παροΰνεται, ου λογίζεται τó κακόν, ου χείρει έπί τή άδικία, συγχάριει δέ τή άληθεία. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα έλπιζει, πάντα ύπομένει».

Δέν άγνώ ότι κατά την ένάσκησιν των ποιμαντορικών μου καθηκόντων θα παρουσιασθώσι έμπόδια καί δυσχέρειαι. Όμως οΰδώς άποθαρρύνομαι. Άκούω του Κυρίου: «Ίδού έγώ μετ' ύμων είμι πάσας τās ήμέρας».

Έλπιζω καί πιστεύω, ότι εις την προσπάθειάν μου αύτην θα έχω ως βοηθούς κατά κύρον λόγον τόν ιερόν Κληρον της Νήσου, ως καί άπαντα τόν φιλόθεον Λαόν της Θεοσώστου αύτης Μητροπόλεως, τόν έν τη Νήσω καί τούς έκτός αύτης εύρισκομένους. Κοινόν θέλω τόν άγώνα, καί παρακαλώ διά την βοήθειαν όλων.

Η θύρα της Μητροπόλεως καί της καρδίας μου θα εύρίσκειται πάντοτε άνοιχτή, διά τούς πάντας, ίδια δέ δά τούς νέους, τούς όποιους παρακαλώ νά με αισθάνονται ως Πατέρα στοργικόν.

Είναί καιρός πλέον νά άποδείξθι, ότι ή υπό του Χριστού ίδρυθείσα Έκκλησία, δέν είναι σύστημα τύπων καί διατάξεων λατρείας έξωτερικής, αλλά δύναμις δημιουργική καί άγαστική, διαπλάττουσα καί άνακαινίζουσα διά των Μυστηρίων τόν άνθρωπον καί μετοβιβάζουσα εις αυτόν την άόρατον χάριν του Άγίου Πνεύματος, έπαναλαμβανομένου οΰτω του θαύματος της φλεγομένης καί μή κατακαομένης βάτου.

Προς πραγμάτωσιν του θαύματος αυτού, ζητώ καί πάλιν ως Έπίσκοπος σας, νά προσφέρη έκαστος τόν λίθον του καί τούς θησαυρούς της καρδίας αυτού, διά την ολοκλήρωσιν καί τόν έξωραισμόν του Χριστιανικού οικοδομήματος, ως άλλοτε οί Έβραίοι, διά τήν κατασκευήν της σκηνής έφερον, διτ ήδύνατο έκαστος. Πάντες άνεξαρétως, έκαστος εις τόν κύκλον της αρμόδιότητάς του καί αναλόγως των προσόντων αυτού, δύναμεθα νά συντελέσωμεν εις την έπιτυχίαν του έργου της Έκκλησίας, ήτοι εις την οίκωσιν, εκ μέρους ενός έκάστου, του άπολυτρωτικού έργου του Σωτήρος Χριστού.

Παρακαλώ Άδελφοί, προσεύχεσθε ύπέρ έμού, ίνα ο Κύριος μέ καταστήσει δόκιμον εργάτην του άμπελώνος του, καί ποιμάνει κατά τó ίδιον αυτού θέλημα την πιστευθείσαν μοι λογικήν ποιμήνην. Παρακαλώ τόν Άγιον Θεόν όπως διά πρεσβειών της Πανάγνου αυτού Μητρός καί πάντων των Άγιών, άείωση ποιμένα καί ποιμενομένους εισελθείν έντός των όρίων της Βασιλείας αυτού.

Εύλογώ έν Άγάπη Χριστώ, τούς όίκους πάντων Ύμων καί πάντων των έν τώ Έξωτερικώ διαδιόντων Κυθήριων.

Η χάρις του Κυρίου Ίησού Χριστού καί ή άγάπη του Θεού καί ή Κοινωνία του Άγίου Πνεύματος μετά πάντων Ύμων. Άμήν.